

UCHWAŁA NR/..../2026
RADY MIASTA SOPOTU
z dnia 2026 r.

w sprawie przeprowadzenia konsultacji społecznych z mieszkańcami Sopotu dotyczących rządowego projektu ustawy o związku metropolitalnym w województwie pomorskim (Druk nr 2446)

Na podstawie art. 5a ust. 1 i 2 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1465 z późn. zm.) oraz § 3 ust. 1 pkt 2 i ust. 3 Uchwały Nr VIII/76/2024 Rady Miasta Sopotu z dnia 21 listopada 2024 r. w sprawie zasad i trybu przeprowadzania konsultacji społecznych z mieszkańcami Sopotu, Rada Miasta Sopotu uchwala, co następuje:

§ 1.

1. Postanawia się przeprowadzić konsultacje społeczne z mieszkańcami Miasta Sopotu w przedmiocie rządowego projektu ustawy o związku metropolitalnym w województwie pomorskim (Druk nr 2446).
2. Celem konsultacji jest poznanie opinii mieszkańców Sopotu wobec proponowanych zmian ustrojowych, skutkujących przekazaniem istotnych kompetencji Miasta Sopotu organom związku metropolitalnego oraz ograniczeniem samodzielności decyzyjnej lokalnej wspólnoty samorządowej.

§ 2.

1. **Czas trwania konsultacji:** ustala się na okres od dnia **1 lipca 2026 r.** do dnia **30 września 2026 r.**
2. **Teren i uprawnieni:** Konsultacje przeprowadza się z mieszkańcami całego Miasta Sopotu

§ 3.

Konsultacje przeprowadza się w następujących formach:

1. Zbieranie uwag i opinii w formie pisemnej oraz elektronicznej za pośrednictwem dedykowanego formularza.
2. Protokołowane otwarte spotkania z mieszkańcami w każdej dzielnicy miasta.
3. Panele obywatelskie oraz warsztaty z udziałem ekspertów z zakresu urbanistyki i transportu.
4. Ankiety elektroniczne oraz papierowe zbierane w Mobilnych Punktach Konsultacyjnych rozlokowanych na terenie miasta.

§ 4.

1. Ustala się pytanie konsultacyjne w brzmieniu:

„ Czy jest Pani/Pan za tym, aby Rada Miasta Sopotu podjęła stanowcze działania (w tym skierowanie wystąpienia do Sejmu RP, Prezesa Rady Ministrów oraz właściwych ministrów) zmierzające do zmiany lub wycofania rządowego projektu ustawy o związku metropolitalnym w województwie pomorskim (Druk sejmowy nr 2446) w zakresie, w jakim projekt ten:

1) obligatoryjnie i nieodwołalnie włącza Miasto Sopot do związku metropolitalnego bez możliwości późniejszego wystąpienia,

2) nakazuje przekazanie kompetencji Sopotu w zakresie organizacji publicznego transportu zbiorowego i mobilności na rzecz związku metropolitalnego,

3) podporządkowuje sopockie plany zagospodarowania przestrzennego i programy rewitalizacji obowiązkowej opinii lub uzgodnieniu zarządu związku, pozbawiając Sopot samodzielności planistycznej –

a także z innych przyczyn wskazanych w ust. 2? ”

2. Konsultacje obejmują w szczególności ocenę następujących skutków projektowanej ustawy, wynikających wprost z jej przepisów:

a) **Brak możliwości wystąpienia ze związku** – Sopot zostaje włączony do związku metropolitalnego obligatoryjnie i trwale, bez prawa do jednostronnego zakończenia członkostwa (art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 3, art. 7 ust. 5).

b) **Utrata kompetencji w zakresie transportu publicznego** – po 12 miesiącach od utworzenia związku, organizacja komunikacji miejskiej na terenie Sopotu zostaje przeniesiona na związek metropolitalny (plany sieci, rozkłady, taryfy) – art. 14 ust. 1 pkt 4-6, art. 87 ust. 2.

c) **Kontrola nad planowaniem przestrzennym** – uchwalenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Sopotu będzie wymagało obowiązkowej opinii Zarządu Związku (art. 73 pkt 2).

d) **Uzależnienie rewitalizacji miasta** – program rewitalizacji Sopotu będzie wymagał wiążącego uzgodnienia z Zarządem Związku; brak zgody uniemożliwi jego uchwalenie (art. 80 pkt 3).

e) **Marginalizacja głosu Sopotu w Zgromadzeniu Związku** – mechanizm wazenia głosów (liczba mieszkańców) powoduje, że Sopot dysponuje ok. 2% siły głosu, w zgromadzeniu członków (art. 34 ust. 2-5).

f) **Brak ochrony statusu uzdrowiskowego** – ustawa nie zawiera żadnych przepisów chroniących specyfiki Sopotu jako miasta uzdrowiskowego przy planowaniu transportu, przestrzeni czy ochrony środowiska na poziomie metropolitalnym (brak jakiegokolwiek przepisu ochronnego w Druku 2446).

g) **Ryzyko wchłonięcia marki turystycznej Sopotu** – związek metropolitalny przejmuje zadanie promocji obszaru, co może prowadzić do osłabienia odrębnej tożsamości Sopotu (art. 14 ust. 1 pkt 8).

h) **Uzależnienie od metropolii w dostępie do środków europejskich** – związek przejmuje funkcję Związku ZIT; projekty Sopotu muszą wpisywać się w priorytety ustalane przez Zgromadzenie, w którym Sopot ma marginalny głos (art. 85).

§ 5.

1. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Sopotu.
2. Prezydent Miasta Sopotu sporządzi i opublikuje raport z przebiegu konsultacji zgodnie z wymogami § 8 Uchwały Nr VIII/76/2024.

§ 6.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia

PODPIIS ZAUFANY
PIOTR
MELER
14 05 2026 19 58 05 C/IT+0200
Dokument podpisany elektronicznie
podpisem zaufanym

UZASADNIENIE

w sprawie przeprowadzenia konsultacji społecznych dotyczących projektu ustawy o związku metropolitalnym w województwie pomorskim (Druk nr 2446)

WPROWADZENIE — DLACZEGO MIESZKAŃCY MUSZĄ WIEDZIEĆ

Projekt ustawy o związku metropolitalnym w województwie pomorskim (Druk sejmowy nr 2446) jest dokumentem liczącym kilkaset stron, napisanym językiem techniczno-prawnym, procedowanym w Sejmie RP bez szerokiej debaty publicznej na poziomie lokalnym. Tymczasem jego skutki dla Sopotu mają charakter trwały, nieodwracalny i fundamentalny — dotyczą codziennego życia każdego mieszkańca miasta.

Większość Sopotian nie wie, że projekt ten w ogóle istnieje. Ci, którzy słyszeli o metropolii gdańskiej, często kojarzą ją z lepszymi autobusami i wspólnym biletem — i na tym kończy się ich wiedza o proponowanych zmianach. Tymczasem ustawa oznacza znacznie więcej: trwałe przeniesienie realnych kompetencji samorządu Sopotu do organu zewnętrznego, nad którym Sopot nie będzie miał żadnej kontroli, przy jednoczesnym braku jakiegokolwiek możliwości wycofania się z tej struktury.

Sopot jest pod wieloma względami miastem wyjątkowym. Jest jedynym w Polsce miastem na prawach powiatu będącym jednocześnie uzdrowiskiem statutowym. Jest najgęściej zaludnionym miastem w Polsce, zamieszkałym przez zaledwie 33 tysiące stałych mieszkańców, ale przyjmującym rocznie miliony turystów. Jest miastem, które przez dekady budowało własną tożsamość, własną markę i własną politykę przestrzenną, transportową i środowiskową — dostosowaną do unikalnego charakteru kurortu nadmorskiego

Projekt ustawy nie dostrzega tej wyjątkowości. Traktuje Sopot jak każde inne miasto, jednocześnie pozbawiając go instrumentów ochrony własnych interesów. W strukturze, którą tworzy ustawa, Sopot będzie formalnie obecny — ale realnie bezsilny. Będzie ponosił koszty i skutki decyzji podejmowanych bez jego zgody, przez organ zdominowany przez interesy znacznie większych sąsiadów.

Niniejsza uchwała ma jeden cel: zapewnić mieszkańcom Sopotu prawo do wypowiedzenia się, zanim decyzja zostanie podjęta. Konsultacje społeczne są w tej sytuacji nie tylko uprawnieniem Rady Miasta, ale jej obowiązkiem wobec wspólnoty samorządowej.

I. BRAK REALNEGO WPŁYWU SOPOTU NA DECYZJE ZWIĄZKU METROPOLITALNEGO

W praktyce Sopot nie będzie miał żadnego realnego wpływu na decyzje dotyczące jego własnych mieszkańców – w szczególności w sprawach transportu, planowania przestrzennego, rewitalizacji, polityki środowiskowej czy dystrybucji środków europejskich. Kompetencje te zostaną wykonywane przez organ, w którym głos Sopotu ma charakter wyłącznie symboliczny, gdyż decyzje będą podejmowane większością głosów zgromadzenia.

Zgodnie z art. 34 ust. 2–5 projektu ustawy, liczba głosów delegata w Zgromadzeniu Związku Metropolitalnego ustalana jest jako iloraz liczby mieszkańców danej jednostki i liczby 1000, z zastosowaniem wskaźnika korygującego: 100% dla miast na prawach powiatu, 90% dla gmin oraz 10% dla powiatów. Na podstawie danych GUS za 2023 r. łączna liczba głosów wszystkich 61 jednostek wchodzących w skład związku wynosi szacunkowo 1605.

W tym układzie:

- Gdańsk dysponuje ok. 487 głosami,
- Gdynia ok. 246 głosami,
- Sopot jedynie 33 głosami (ok. 2% wszystkich głosów).

Łączna siła głosu Gdańska i Gdyni wynosi 733 głosy, co oznacza, że do uzyskania większości zwykłej (803 głosy) brakuje im zaledwie 70 głosów. Oznacza to, że są w stanie przegłosować każdą decyzję – w tym dotyczącą bezpośrednio Sopotu – przy wsparciu jedynie kilku średnich gmin (np. dwóch lub trzech jednostek takich jak Tczew, Rumia, Wejherowo).

Jednocześnie Sopot nie posiada żadnej zdolności blokowania decyzji. Jego głos nie jest konieczny do przyjęcia żadnej uchwały. Co więcej, projekt ustawy nie przewiduje żadnych mechanizmów ochronnych dla mniejszych jednostek – brak jest prawa weta, brak wymogu kwalifikowanej większości w sprawach dotyczących danej gminy, brak mechanizmów ochrony interesu lokalnej wspólnoty.

Należy przy tym podkreślić, że choć matematycznie możliwa byłaby sytuacja, w której wszystkie pozostałe jednostki (58 gmin i powiatów) głosowałyby wspólnie z Sopotem, tworząc większość, scenariusz taki ma charakter czysto hipotetyczny i całkowicie nierealny. Sopot nie posiada żadnych instrumentów wpływu na gminy spoza swojego bezpośredniego otoczenia, w szczególności z powiatów puckiego, wejherowskiego, lęborskiego czy tczewskiego. Realny wpływ polityczny i gospodarczy na te jednostki posiadają Gdańsk i Gdynia, które są dla nich naturalnymi partnerami infrastrukturalnymi i finansowymi.

II. ZAGROŻENIA PEWNE — WYNIKAJĄCE WPROST Z KONSTRUKCJI USTAWY

1. Brak możliwości swobodnego wystąpienia ze związku

Art. 1 ust. 3 projektu enumeratywnie wymienia Gdańsk, Gdynię i Sopot jako obligatoryjnych członków-założycieli związku. Art. 7 ust. 5 projektu stanowi: „*Wydanie negatywnej opinii () jest równoznaczne z wystąpieniem jednostki samorządu terytorialnego ze związku (.). Przepis nie dotyczy miast na prawach powiatu, o których mowa w art 1 ust. 3.*” Art. 5 ust. 3 projektu przewiduje zaś, że „*likwidacja związku metropolitalnego następuje w drodze ustawy*”.

Zestawienie tych trzech przepisów prowadzi do jednoznacznego wniosku: Sopot zostaje włączony do związku obligatoryjnie i trwale. Mechanizm wyjścia przez wyrażenie negatywnej opinii — dostępny dla innych gmin — został *expressis verbis* wyłączony w odniesieniu do Sopotu. Ewentualne opuszczenie struktury wymagałoby odrębnej ingerencji ustawodawczej, a więc decyzji politycznej parlamentu — całkowicie poza zasięgiem jakiegokolwiek działania samych mieszkańców czy władz Sopotu.

Jest to sytuacja bez precedensu w polskim prawie samorządowym: gmina zostaje włączona do struktury ponadgminnej bez możliwości jednostronnego wycofania się, niezależnie od tego, jak niekorzystne okaze się funkcjonowanie tej struktury w praktyce.

2. Obowiązkowe przekazanie transportu publicznego

Art 14 ust. 1 pkt 4, 5 i 6 projektu przekazują związkowi metropolitalnemu obligatoryjne zadania planowania, organizowania i zarządzania metropolitalnymi przewozami pasażerskimi, integracji transportu zbiorowego oraz planowania i zarządzania zrównoważoną mobilnością miejską. Art. 87 ust. 2 projektu przesądza zaś, że „*po upływie 12 miesięcy od dnia utworzenia związek metropolitalny staje się organizatorem publicznego transportu zbiorowego w zakresie komunikacji miejskiej (...) co najmniej na obszarze miast na prawach powiatu wchodzących w skład związku metropolitalnego*”.

Przekazanie to jest obligatoryjne — ustawa nie pozostawia Sopotowi żadnego wyboru co do terminu ani faktu przekazania. W praktyce oznacza to trwałą utratę kompetencji w zakresie planowania sieci komunikacyjnej na terenie miasta, kształtowania taryf, organizacji linii i połączeń oraz polityki transportowej i parkingowej. Decyzje o tym, jak i kiedy będą jeździły autobusy w Sopocie, jakie będą ceny biletów i gdzie powstaną przystanki — będzie podejmował organ, w którym Sopot dysponuje dwoma procentami siły głosu.

3. Wiążące uzgodnienie programów rewitalizacji

Art. 80 pkt 3 projektu wprowadza do ustawy o rewitalizacji obowiązek uzgadniania projektu gminnego programu rewitalizacji z zarządem związku metropolitalnego „w zakresie zgodności ze strategią rozwoju ponadlokalnego uchwaloną przez ten związek metropolitalny”. Użyte słowo „uzgodnienie” — w odróżnieniu od „opinii” — oznacza czynność prawnie wiążącą. Brak uzgodnienia uniemożliwia uchwalenie programu rewitalizacji w proponowanym kształcie.

Dotyczy to obszarów o szczególnym znaczeniu dla Sopotu: historycznego centrum, przestrzeni nadmorskich, obszarów zabytkowych i uzdrowiskowych. Zarząd związku — organ, na którego skład i decyzje Sopot nie ma realnego wpływu — uzyska prawo wetowania sopockich programów rewitalizacyjnych, jeśli uzna je za niezgodne ze strategią uchwaloną przez Zgromadzenie. Sopot jako miasto-kurort o unikalnym dziedzictwie architektonicznym i przestrzennym zostaje w tym zakresie pozbawiony suwerenności planistycznej.

4. Prawo miejscowe związku obowiązuje na terenie Sopotu

Art. 18 projektu stanowi, że „na podstawie niniejszej ustawy oraz na podstawie upoważnień udzielonych w innych ustawach i w ich granicach zgromadzenie stanowi akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze związku metropolitalnego lub jego części”. Przepis ten dotyczy w szczególności regulacji z zakresu transportu i mobilności, ale zakres uprawnień prawotwórczych związku może być rozszerzany przez ustawodawcę w przyszłości.

Oznacza to, że normy prawne powszechnie obowiązujące — uchwalane przez organ, w którym Sopot ma ok 2% głosów — będą wiązać wszystkich mieszkańców Sopotu, wszystkich przedsiębiorców prowadzących tu działalność i wszystkie podmioty obecne na terenie miasta. Mieszkańcy Sopotu będą podlegać przepisom, na których treść ich demokratycznie wybrani przedstawiciele nie mieli żadnego realnego wpływu.

5. Uzależnienie od metropolii w dostępie do funduszy europejskich

Art. 85 projektu zmienia ustawę o zasadach realizacji zadań finansowanych ze środków europejskich w perspektywie finansowej 2021–2027, włączając związek metropolitalny do katalogu podmiotów mogących pełnić funkcję Związku Zintegrowanych Inwestycji Terytorialnych (ZIT). Uzasadnienie projektu wprost wskazuje, że związek metropolitalny ma pełnić jednocześnie funkcję ZIT — czyli podmiotu zarządzającego i dystrybuującego środkami europejskimi przeznaczonymi dla obszaru metropolitalnego.

Dotychczas Sopot mógł samodzielnie ubiegać się o środki europejskie lub uczestniczyć w partnerstwach projektowych na partnerskich zasadach. Po utworzeniu związku środki europejskie

przeznaczone dla obszaru metropolitalnego będą dystrybuowane przez związek według strategii uchwalonej przez Zgromadzenie. Projekty lokalne Sopotu będą musiały wpisywać się w priorytety metropolitalne — ustalone przez organ, w którym Sopot nie ma realnej siły głosu. Projekty niespójne z tymi priorytetami mogą nie otrzymać finansowania, nawet jeśli są w pełni uzasadnione lokalnymi potrzebami i zgłaszane przez wszystkich mieszkańców miasta. W szczególności dotyczy to środków europejskich dedykowanych obszarom funkcjonalnym, których dystrybucję przejmuje Związek w ramach ZIT

III. ZAGROŻENIA POWAŻNE — ZALEŻNE OD DECYZJI ZGROMADZENIA LUB STATUTU

1. Ograniczenie samodzielnej polityki planistycznej

Art. 73 pkt 2 projektu wprowadza zmianę do ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, nakładając na gminy wchodzące w skład związku obowiązek zasięgnięcia opinii zarządu związku metropolitalnego przy uchwalaniu miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego — w zakresie zgodności ze strategią rozwoju ponadlokalnego.

Opinia ta ma charakter formalnie niewiążący, co oznacza, że Sopot może ją przyjąć lub odrzucić. Jednak jej znaczenie praktyczne jest istotne z kilku powodów. Po pierwsze, negatywna opinia zarządu związku do planu miejscowego Sopotu będzie publicznie dostępna i może stanowić podstawę do interwencji nadzorczej Wojewody. Po drugie, strategia ponadlokalna — uchwalona przez Zgromadzenie bez udziału Sopotu — stanie się dokumentem nadrzędnym, do którego organy administracyjne i sądy administracyjne będą się odwoływać przy ocenie aktów planistycznych gminy. Po trzecie, w politycznej praktyce metropolitalnej gmina regularnie otrzymująca negatywne opinie do swoich planów będzie narażona na izolację i trudności w pozyskiwaniu finansowania i wsparcia metropolitalnego. Jest to więc presja instytucjonalna realna, choć nie bezpośrednio prawnie wiążąca.

2. Ryzyko wchłonięcia marki i promocji Sopotu

Art. 14 ust. 1 pkt 8 projektu przekazuje związkowi metropolitalnemu zadanie promocji związku metropolitalnego i jego obszaru. Sopot jest jedną z najsilniejszych marek turystycznych w Polsce — rozpoznawalną niezależnie od Trójmiasta, budowaną przez ponad sto lat jako kurort o europejskiej renomie.

Ustawa nie zawiera żadnego przepisu, który chroniłby prawo gminy do samodzielnej promocji obok promocji metropolitalnej, ani żadnego przepisu gwarantującego Sopotowi autonomię w tym zakresie. Istnieje realne ryzyko, że środki finansowe kierowane przez podmioty zewnętrzne — Polską

Organizację Turystyczną, fundusze europejskie czy krajowe programy promocji — będą przekazywane do związku jako podmiotu formalnie odpowiedzialnego za promocję obszaru, a Sopot zostanie wchłonięty w jednolitą narrację metropolitalną, tracąc odrębną tożsamość turystyczną i uzdrowiskową.

3. Brak ochrony statusu uzdrowiskowego

Sopot jest jedynym miastem na prawach powiatu w Polsce posiadającym jednocześnie status uzdrowiska statutowego. Wynikają z tego szczególne obowiązki i ograniczenia — dotyczące zabudowy, emisji, ruchu pojazdów, charakteru działalności na obszarach ochrony uzdrowiskowej — których respektowanie jest warunkiem zachowania statusu uzdrowiska.

Projekt ustawy o związku metropolitalnym w żadnym miejscu nie wspomina o uzdrowiskach, nie wyłącza obszarów uzdrowiskowych spod kompetencji metropolitalnych i nie nakazuje uwzględniania statusu uzdrowiskowego w strategii ponadlokalnej ani w planach mobilności. Gdy Zgromadzenie będzie planować trasy komunikacyjne, lokalizację węzłów przesiadkowych, intensywność ruchu czy kierunki inwestycji na terenie Sopotu, nie będzie prawnie zobowiązane do uwzględnienia reżimu uzdrowiskowego. Decyzja o tym będzie polityczna — i będzie należeć do organu, w którym Sopot jest głęboko mniejszościowy.

4. Gospodarka odpadami i inne zadania fakultatywne

Art. 14 ust. 2 pkt 8 projektu oraz zmiany w ustawie o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (art. 68 projektu) umożliwiają związkowi przejęcie zadań w zakresie budowy, rozbudowy i eksploatacji instalacji do przetwarzania odpadów komunalnych — jeśli statut tak postanowi

Decyzja o włączeniu tych zadań do statutu należy do Zgromadzenia — organu, nad którym Sopot nie ma kontroli. Jeśli decyzja taka zostanie podjęta, Sopot może zostać zobowiązany do uczestnictwa w metropolitalnym systemie odpadowym, do kierowania odpadów do instalacji wskazanych przez związek i do ponoszenia kosztów ustalonych bez jego realnego udziału. Analogiczne łączy dotyczy zadań z zakresu kultury i ochrony dziedzictwa kulturowego (art. 14 ust. 2 pkt 6), usług społecznych (art. 84 projektu) oraz centrów usług wspólnych — wszystkich obszarów, w których statut związku może rozszerzyć kompetencje metropolitalne kosztem autonomii Sopotu.

IV. OGRANICZENIE DEMOKRACJI LOKALNEJ W PRAKTYCE

Projekt ustawy prowadzi do strukturalnego przesunięcia realnych kompetencji decyzyjnych z poziomu gminy na poziom związku metropolitalnego — organu, który nie pochodzi z bezpośrednich wyborów mieszkańców Sopotu i któremu mieszkańcy Sopotu nie mogą skutecznie odebrać mandatu.

W konsekwencji nawet pełna zgodność: stu procent mieszkańców Sopotu, Rady Miasta Sopotu oraz Prezydenta Sopotu — nie gwarantuje żadnego wpływu na decyzje w obszarach przekazanych do kompetencji związku. Prezydent Sopotu nie będzie mógł zrealizować woli mieszkańców wyrażonej w referendum, jeśli dotyczy ona kompetencji, które ustawa przenosi do Zgromadzenia. Rada Miasta Sopotu nie będzie mogła uchwalić polityki transportowej dla własnego miasta. Konsultacje społeczne prowadzone przez gminę w sprawach metropolitalnych stracą swój sens sprawczy.

Jest to ograniczenie demokracji lokalnej o charakterze systemowym, nie incydentalnym. Nie chodzi o jedną złą decyzję, którą można zmienić w kolejnych wyborach — chodzi o trwałe przeniesienie kompetencji poza poziom, na którym mieszkańcy mają realny wpływ.

V. WNIOSEK — KONIECZNOŚĆ SZEROKICH KONSULTACJI SPOŁECZNYCH

Zakres zmian wynikających z projektu ustawy ma charakter fundamentalny. Nie jest to reforma administracyjna o charakterze technicznym — jest to trwała, trudno odwracalna zmiana ustroju Sopotu jako wspólnoty samorządowej. Obejmuje ona obszary, które dotyczą każdego mieszkańca: transport, planowanie przestrzenne, rewitalizację, ochronę środowiska, dostęp do funduszy europejskich i granice lokalnej demokracji.

Mieszkańcy Sopotu mają prawo wiedzieć, że projekt tej ustawy istnieje i co oznacza. Mają prawo do rzetelnej informacji o tym, które kompetencje ich miasto straci bezpowrotnie, a które będą zagrożone w zależności od przyszłych decyzji Zgromadzenia. Mają prawo wypowiedzieć się, zanim decyzja zostanie podjęta przez parlament — i prawo do tego, by ich głos był argumentem w debacie sejmowej.

Dopiero po przeprowadzeniu rzetelnych, szerokich i dobrze poinformowanych konsultacji społecznych możliwe jest podjęcie przez Radę Miasta świadomego stanowiska w imieniu całej wspólnoty samorządowej Sopotu. Wynik tych konsultacji — niezależnie od tego, jaki będzie — będzie wyrazem woli mieszkańców, którą Rada Miasta jest zobowiązana reprezentować.

LODŃ ZAUFANIE

PIOTR
MELER
14 05 2026 20 02 11 G11+0200
Dokument podpisany elektronicznie
podprc.0 z twf nym